

6. tanulmány

Isten elpecsételt népe

Február 2., szombat délután

Harcoljunk meg bátran az Úr harcait! Kitartóan küzdjünk azért, hogy felismerjük és legyőzzük a kísértéseket és minden gonoszságot. Tudatosítsuk, hogy Isten lát bennünket, és hűséget kíván tőlünk. Mint hűséges őrszemek, őrizzük szívünk ajtaját, hogy Sátán ne hatolhasson át rajta a világosság angyalának álcázva magát.

A fehér ruhákba öltözött megváltottak, akik körülveszik Isten trónját, nem azok lesznek, akik jobban szeretik a különféle kedvteléseket, mint Istent, sem azok, akik inkább sodródnak az árral, semmint szembeálljanak az ellenségeskedés hullámaival. Mindazoknak, akik tiszták és romlatlanok maradnak a korunkban uralkodó lelkület és befolyás közepette, heves harcot kell vívniuk, próbákkal és nehézségekkel szembeülniük. Megtisztítják jellemüket: megmossák és megfehérik ruháikat a Bárány vérében. Ők éneklik majd a győzelem énekét a dicsőség országában. – *Az én életem ma*, 321. o.

Az eljövendő világért kellene élnünk. Sajnálatos dolog a véletlenre bízva, céltalanul élni. Szeretnénk céltudatosan élni – egy bizonyos célért élni. Isten segíteni fog önzetlenül élnünk, hogy ne magunkkal törődjünk, hanem megfeleldezve önmagukról és érdekeinkről, tegyünk jót, ám nem itt remélt hírnévért, hanem azért, mert ez életünk célja, és megegyezik a létezésünk értelmével. Minden nap kérjük imában Istent, hogy szabadítson meg az önzéstől...

Törekedjete türelmetlenül és komolyan a kegyelemben való növekedésre; arra, hogy minél jobban megértsétek Isten rátok vonatkozó akaratát, és küzdjete komolyan a rátok váró jutalom elnyeréséért. Csak a keresztyén tökéletesség nyeri el azt a folt nélküli jellemruhát, amely fel-

jogosít, hogy megállhassatok majd Isten trónja előtt abban a nagy seregben, amely megmosta ruháját az Ő vérében, és amely az örök győzelem palmaágait fogja lengetni. – *Our High Calling*, 242. o.

Isten gyermekei a világ millióihoz arányítva mindenkor csak kicsiny nyáj. Ha azonban helytállnak az igazságért, ahogy szent Igéjében kinyilatkoztatta, Isten lesz mentsvárunk. A Mindenható széles pajzsa alatt meghúzódnak. Isten mindenkor a többség! (...)

Krisztus őszinte tanítványai követik Őt súlyos küzdelmeken át, kitaranak mellette önmegtágadás és keserű csalódások ellenére is. Mindez azonban megismerteti velük a bűn utálatosságát, nyomorúságát, és undorral fordulnak el attól. Mint Krisztus szenvedéseinek részestársai hivatottak, hogy dicsőségében is osztozzanak. – *Az apostolok története*, 590. o.

Február 3., vasárnap – A szelek visszatartása

János látja, hogy a természet elemeit – a földrengést, vihart, politikai viszályokat – négy angyal tartja vissza. Ezeket a szeleket Isten féken tartja, amíg akarja, s amíg parancsot nem ad, hogy elereszthetők. Ebben rejlik egyházának biztonsága. Isten angyalai teljesítik a parancsait, visszatartják a föld szeleit, hogy a szél ne fújjon a földre, sem a tengerre, sem a fákra, amíg el nem pecsételik Isten szolgáit a homlokukon. Hatalmas angyal látható, aki napkelet felől leszáll. Ennek a leghatalmasabb angyalnak kezében van az élő Isten pecsétje, azé az Istené, aki egyedül adhat életet, aki homlokra ütheti a pecsétet, hogy ki részesülhet halhatatlanságban, örök életben. Ennek a leghatalmasabb angyalnak hatalma van arra, hogy a négy angyalnak megparancsolja, hogy mindaddig féken tartsák a négy szelet, amíg az elpecsételést elvégzik, amíg újabb parancsot nem ad, hogy elereszthetik. – *Bizonyságtételek lelkészeknek*, 444. o.

A pogányok már haragszanak egymásra, de ha Főpapunk befejezi munkáját a szentélyben, akkor felkel, magára ölti a bosszúállás palástját, és kiönti a hét utolsó csapást.

Láttam, hogy a négy angyal a négy szelet visszatartja, amíg Jézus be nem fejezi művét a szentélyben. A hét csapás rendkívül felbőszíti

a gonoszokat az igazak ellen, mert azt hiszik, hogy mi okoztuk Isten ítéleteit, és ha a földet tőlünk megtisztíthatják, akkor a csapások is megszűnnek. – *Tapasztalatok és látomások*, 36. o.

A Szentlélek pünkösdi kitöltetése után az Úr nem zárta be az égi tárházat. Mi is részesülhetünk gazdag áldásaiból. A menny tele van kegyelmének kincseivel, és aki hittel járul Istenhez, kérheti a megígért áldásokat. – *Review and Herald*, 1889. június 4.

Azt szeretném, ha minden testvérem és testvérnőm tudatában lenne annak, hogy milyen komoly vétek megszorítani a Szentlelket, és akkor bántjuk meg Őt, amikor az emberi eszköz egymagában akar dolgozni, nem hajlandó az Úr szolgálatát végezni, mivel túl nehéz számára a kereszt, vagy túl nehéznek tűnik az önmegtagadás. A Szentlélek arra törekszik, hogy ott lakozzon minden lélekben. Ha megfelelő fogadtatásra talál, megtisztelt vendégként fogadják, befogadóját elvezeti a krisztusi tökéletességre. A kezdeti jó munkát befejezi; a szent gondolatok, mennyei érzelmek és tettek hasonlókká lesznek Krisztus gondolataihoz és tetteihez, és átveszik a tisztátalan, megfélemlített érzelmek, gondolatok valamint a lázadó cselekedetek helyét.

Vigyáznunk kell a szívünkre, mert túl gyakran feledkezünk meg a mennyből kapott tanításról, és próbálunk szentségtelen emberi hajlamokat követni. Mindenkinek meg kell küzdenie saját énjével. Figyelmezzetek a Szentlélek tanácsaira! Ha ezt teszitek, újból és újból tanácsolni fog, míg befolyása olyan nem lesz, mint örökre sziklába vésett írás. – *Egészségügyi tanácsok*, 525. o.

Február 4., hétfő – Isten elpecsételt népe

Krisztus kijelentette, hogy az egyházban lesznek, akik meséket és feltevéseket állítanak, miközben Isten magasztos, felemelő és nemes igazságokat kínált fel, melyeket az elmében kellene őriznünk. Nem Isten vezeti őket, amikor ilyen-olyan elméleteket elfogadnak, vagy amikor lényegtelen dolgokra kíváncsiak. Nincs tervében, hogy gyermekei csak feltevéseket, az Igében ki sem jelentett dolgokat tárjanak az emberek elé.

Nincs szükség arra, hogy lelki fejlődést hátráltató vitákba, kérdésekbe bocsátkozzanak, mint például: Kik tartoznak majd a száznegyvennégyezerhez? Isten választottai minden bizonnyal rövidesen választ kapnak erre a kérdésre. – *Manuscript 26.*, 1901.

A 144000 egyik fő jellegzetessége, hogy szájában nem találtatik álnokság. Az Úr így szól: „Boldog ember az... akinek lelkében álnokság nincsen.” Isten gyermekeinek vallják magukat, akikről a Szentírás azt írja, hogy követik a Bárányt, valahová megy. A Sion hegyén állva jelennek meg előttünk, szent szolgálatra övezve, és fehér gyolcsba öltözöttek, mely a szentek igazságos cselekedeteit jelképezi. Azonban mindazoknak, akik a mennyben majd követik a Bárányt, először a földön kell követniük Őt bizalmas, szeretetteljes és készséges engedelmisséggel. Nem háborogva és önfejlő módon, hanem bizalommal és hűségesen, ahogyan a nyáj is követi pásztort. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 424. o.

A trón a kristálytengerre néz, amely az Istentől rásugárzó dicsőségben mintha tűzben égő üvegből lenne. A tengeren sorakoznak fel azok, akik diadalmaskodtak „a fenevadon és az ő képén és bélyegén és az ő nevének számán”. A száznegyvennégyezer a Báránnyal a Sion-hegyén áll, kezükben az „Istennek hárfái”, és a „hárfások szava”, „akik az ő hárfájukkal hárfáznak”, olyan, mint a sok víz zúgása és nagy mennydörgés hangja. A trón előtt „új éneket” énekelnek, amelyet a száznegyvennégyezren kívül senki más nem tanulhat meg. Ez Mózes éneke és a Bárányé – a szabadulás éneke. Ezt az éneket csak a száznegyvennégyezer tudja megtanulni, mert ez a tapasztalatuk éneke – olyan tapasztalaté, amilyen senki másnak soha nem volt. „Ezek azok, akik követik a Bárányt valahová megy.” Krisztus a földről, az élők közül ragadta el őket, és ők „Istennek és a Báránynak zsengei” (Jel 15:2–3; 14:1–5). – *A nagy küzdelem*, 648. o.

Február 5., kedd – A nagy sokaság

Isten jósággal és irgalommal tekint azokra, akik Krisztus szelídlelkűségéről és alázatáról tesznek bizonyosságot. Figyelmét semmi sem kerüli

el. Látja önmegtágadásukat és igyekezetüket, hogy Krisztust akarják magasztalni a világ előtt. Ezek az alázatos munkások nagy értéket képviselnek az Ő szemében, bár megvetéssel tekint rájuk a világ... A tiszta szívűek szájában nem találtatott álnokság; a lelki szegényeket a bennük lakozó krisztusi lélek vezérli; a békességre igyekezőknek legfőbb céljuk Isten akaratának teljesítése – ők fogják elnyerni a mennyei udvarokba való belépés jogát. Az Úr drágakövei ők, és ott lesznek azok között, akikről írja János: „És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgésnek szavát, mondván: Halleluja! Mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható.” (Jel 19:6) Megmosták és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében. „Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az Ő templomában; és aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettök.” (Jel 7:15) – *That I May Know Him*, 123. o.

Hamarosan olyan idő következik, amely próbára teszi a föld lakóit, és akiknek gyenge a hitük, azok nem állnak helyt a veszedelem napjaiban. Tanulmányozzuk a kijelentés komoly igazságait, mert égető szükségünk lesz az Isten szavában való jártasságra. Biblia-tanulmányozás és a Jézussal ápoltt mindennapi közösség által tisztán és jól meghatározhatóan meglátjuk személyes felelősségünket, és erőt kapunk, hogy helytálljunk a megpróbáltatás és kísértés napjaiban. Akiknek az élete láthatatlan kötelékkel fűződik Krisztushoz, azt Isten hatalma hit által megtartja az üdvösségre. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 273. o.

A hit önmagában nem üdvözíthet. Nem képes eltávolítani a bűnt. Krisztus jelenti azt az isteni hatalmat, amely üdvösséget ad a hívőnek. A megigazulás Jézus Krisztus érdemeiből fakad. Ő fizette le a bűnös megváltásának árát. Ám Jézus csupán a vére által igazíthatja meg azt, aki hisz.

A bűnös nem hivatkozhat jó cselekedeteire, hogy megigazulást nyerjen. El kell jutnia arra a pontra, amikor felhagy minden bűnnel, és az útjára ragyogó fényt egyre inkább elfogadja. Egyszerűen hittel fogadja el a Krisztus vére által felkínált gazdag és ingyenes áldásokat. Hiszi Isten ígéreteit, amelyek Krisztus által megszentelődését, megigazulását és üd-

vösségét szolgálják. Ha követi Jézust, akkor alázatosan jár a világosságban, örül a kapott világosságnak, és másokra is árasztja azt. Hit által megigazulva egész életében örömmel engedelmeskedik. Békessége Istenrel mintegy következménye mindannak, amit jelent számára Krisztus. – *The Signs of the Times*, 1898. május 19.

Február 6., szerda – A Bárány követői

Az Úr elkülönítette magának a hűségeseket. Mind az Ó-, mind az Újszövetség világosan és határozottan megparancsolja az Istennek szentelést és a világtól elkülönülést. Válaszfal áll – melyet maga az Úr alapozott meg – a világ dolgai és azok között a dolgok között, amelyeket kiválasztott e világból, és magának szentelt meg. Isten népének különleges a hivatása és jelleme, különlegesek a kilátásaik, és ezek a különösségek különböztetik meg őket a többi embertől. Isten valamennyi földi gyermeke egyetlen testet alkot kezdettől az idők végéig. Egy a fő, ő irányítja és igazgatja a testet. Azok az utasítások, amelyek az ősi Izraelnek szóltak, Isten népének szólnak ma is – különüljete el a világtól! Az egyház mindenható feje nem változott meg. A keresztyének mai élete nagyon hasonlít az ősi Izrael pogányság követéséhez. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 283. o.

Isten elvárja, hogy az ember adja át neki az érzelmeit, teljes szívét, lelkét, elméjét és minden erejét. Mindent a magáénak tart, ami az emberé, mivel amikor felkínálta a megváltást, a menny összes kincsét kiárasztotta, és semmit sem tartott vissza magának...

Amikor írni kezdek erről, egyre inkább elmélyülök benne, megpróbálok a végére érni, de nem járok sikerrel. Amikor majd eljutunk a mennyi országba, maga Jézus vezeti az Atya elé azokat, akik ruháikat a Bárány vérében fehéritették meg. „Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az Ő templomában; és aki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettök.” (Jel 7:15) – *Our High Calling*, 12. o.

Isten többet vár követőitől, mint sokan gondolják. Ha nem akarjuk hamis alapra építeni a mennyre vonatkozó reményeinket, akkor úgy kell

elfogadnunk a Bibliát, ahogyan megírták, és meg kell értenünk, hogy az Úr komolyan gondolja, amit mond. Semmit nem vár tőlünk, aminek a véghezviteléhez nem ad kegyelmet. Nem hozakodhatunk elő semmiféle kifogással Isten napján, ha nem érjük el az Igében meghatározott mértéket.

Az apostol int minket: „A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek.” (Rm 12:9–10) Pál arra tanít, hogy különböztessük meg az ártatlan, önzetlen szeretetet, krisztusi lelkületet a világban bőven fellelhető és üresen kongó, hamis tettetéstől. Ez a hitvány hamisítvány sok embert félrevezet. Összemoshatja a különbséget a helyes és helytelen közt, mert a bűnösnek ad igazat, ahelyett, hogy lelkiismeretesen rámutatna tévedéseire. Az ilyen elnézés sohasem fakad valódi barátságból, olyan lelkület készíti, amely a megtéretlen szívben otthonos. Bár a keresztény mindig szeretetteljes, szánakozó és megbocsátó lesz, mégsem érthet egyet a bűnnel. Irtózni fog a gonosztól, s ragaszkodni a jóhoz, még ha fel is kell adnia az Istent nem félőkkel meglévő kapcsolatát vagy barátságát. Krisztus lelkülete a bűn gyűlöletéhez vezet, ugyanakkor szívesen hozunk bármilyen áldozatot a bűnös megmentéséért. – *Bizonyosságtételek*, 5. kötet, 171. o.

Február 7., csütörtök – „Áron vétettek meg... Istennek és a Báránynak”

Amikor felvetted a keresztény nevet, megígérted, hogy már ebben az életben készülsz egy magasztosabb életre Isten országában. Kereszténynek lenni azt jelenti: Krisztushoz hasonlónak lenni. Elmédben vagy testedben nem maradhat semmi sátáni jellemtulajdonság, hanem kegyességről, tisztaságról, tisztességről és méltóságról kell bizonyosságot tenned. Krisztus élete legyen a példaképed. Ne veszítsd el szemed elől az örökévalóságot, s akkor valamilyen mértékben sikerül értékelned Krisztust, mint drága áron megfizetett örökséget.

Aki Krisztusért dolgozik, őrizze meg tisztán az elveit. Életét ne szennyezzék be gyűlöletes gyakorlatok. Az egész menny érdekelt abban,

hogy Isten erkölcsi képmása az emberben helyreálljon. Ezen dolgozik az egész menny. Isten és a szent angyalok leghőbb vágya, hogy az ember eljusson a tökéletességre, ami csak Krisztus halála által érhető el. Azt akarja, hogy egyik legyünk Ővele, töltekezzünk be Ővele, és váljunk a menny örökösivé. – *In Heavenly Places*, 286. o.

Amint közeledik a vég, az ellenség minden hatalmát latba veti, hogy elhintse közöttünk a vakbuzgóságot. Örülne, ha szélsőségesen cselekednénk, hogy a világ elvakultnak tartson minket. Tanítsunk minden testvért, hogy lábát a szilárd alapra, az egyszerű „így szól az Úr”-ra helyezze...

Az Ige komoly kutatói, akik alázatos lélekkel követik Krisztust, nem lesznek szélsőségesek. Az Üdvözítő a példaképünk: sohasem veszítette el önuralmát, és nem szegte meg a jó ízlés törvényeit. Tudta, mikor kell beszélni, és mikor hallgatni. Mindig higgadt volt, nem tévedett az emberek vagy az igazság megítélésében. Nem tévesztette meg a látszat, nem tett fel időszerűtlen kérdéseket, és nem adott olyan választ, amely nem tartozott volna közvetlenül a tárgyhoz. A gáncsoskodó papokat elhallgattatta úgy, hogy a felszín alá hatolva elérte a szívet, világosságot gyűjtött a lélekben, és felébresztette a lelkiismeretet.

Aki Krisztus példáját követi, nem lesz fanatikus, a nyugalmat, az önuralmat ápolja, és az a béke árad majd belőle, amely Jézus életét jellemezte. – *Az evangélium szolgálói*, 316–317. o.

Sátán csodákat tesz, hogy elhitessen, és hatalmát a legnagyobb hatalomként próbálja bemutatni. Úgy tűnhet, hogy az egyház elesik, de nem fog. Megáll, és eközben Sionban a bűnösök a rostába kerülnek – a pelyvát elválasztják az értékes búzaszemektől. Ez egy különösen nehéz tapasztalat, ám be kell következnie. Csak azok lesznek a hűségesek, a bűn szennyétől mentesek között, és azok között, akiknek szájában nem találtatik álnokság, akik győztek a Bárány vére valamint bizonyágtévesük által...

Az igazság iránti engedelmségben lelkét megtisztító maradék erőt gyűjt a vizsgálati folyamatra, és a hitehagyás közepette szentségének szépségéről tesz bizonyosságot. Ők azok, akikről Isten kijelentette: „markaimban metszettek fel téged” (Ésa 49:16). Ők örökre az Úrral lesznek. – *The Upward Look*, 356. o.

Február 8., péntek – További tanulmányozásra

Gondolatok a Hegyibeszédről, „Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért” című fejezet; *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, „A büntelenség és üdvösség kérdései” című fejezet.